

תת"ע 33009/08 - מ.י. ענף תנועה ת"א נגד ירון הירש

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 מרץ 2014

תת"ע 33009-08 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' הירש

בפני מאשימה נגד נאשם
כב' השופטת דלית ורד
מ.י. ענף תנועה ת"א
ירון הירש

החלטה

בפני בקשת ב"כ הנאשם, לאפשר למומחה מטעם ההגנה להגיע למעבדות של משטרת ישראל, ולהיות נוכח בעת ביצוע בדיקת שגרה תקופתית של מכשיר ינשוף כלשהו, כהלכתו.

לטענת ב"כ הנאשם, יש ברשותו ראיות מובהקות, לפיהן אין אמת בחלק מהעובדות הנטענות על ידי עדים מקצועיים מטעם משטרת ישראל, באשר לבדיקות המבוצעות למכשירי הינשוף על פי הנדרש. עוד נטען כי ההגנה כופרת בתקינות המכשיר ובכוונתה להוכיח את אי תקינותו באמצעות מומחה.

בתגובת המאשימה נטען, כי הבקשה אינה מנומקת כנדרש ואין בה תשתית עובדתית, ולו מינימלית, שעליה ניתן לבסס טענה כי החומר המבוקש רלוונטי וחיוני להגנתו של הנאשם (ראה: **בג"צ 233/85 עלי אל הוזייל ואח' נ' משטרת ישראל ואח'**). שם גם נקבע כי זכותו של הנאשם לעיין בחומר חקירה, אינה יכולה להוות מכשיר להשגת מידע אשר הרלוונטיות שלו להגנת הנאשם הינה ערטילאית ועמומה, תוך הפלגה למחוזות רחוקים שהקשר בינם לבין הגנת הנאשם הינו שולי.

מכאן כי אין מטרת הבקשה אלא רצון ההגנה לערוך "מסע דיג" למציאת פגם כלשהו במכשיר הינשוף, מבלי שיש לכך יסוד סביר בנסיבות המקרה.

לעצם הבקשה טענה ב"כ המאשימה כי המעבדה, בה מבוצעות בדיקות התחזוקה למכשור האכיפה המופעל בידי המשטרה, הינה מתקן משטרתי מסווג. מעבדה זו מפוקחת ומבוקרת על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, ונושאת הסמכה מטעמה. אנשי המעבדה עובדים בה תחת תנאים סטריליים מפוקחים ומבוקרים, טכנאי המעבדה הינה אנשי מקצוע שהוכשרו לתפקידיהם ופועלים בהתאם להוראות היצרן ונהלי משטרת ישראל.

בהתייחס לכך ציטטה ב"כ המאשימה את דברי כב' השופט ג'ובראן ב-**רע"פ 7093/10 מדינת ישראל נ' דריזין לפיהם: "בכוחן של הפעולות המבוצעות כיום על ידי משטרת ישראל, בהתאם לנהליה, להנחיות היצרן ולהלכות שיצאו תחת ידו של בית משפט זה, להפיק תוצאות מדויקות ואמינות דיין מן המכשירים הנדונים,**

באופן המאפשר הרשעה בפלילים..".

עוד ציינה ב"כ המאשימה כי עומדת למבקש הזכות לחקור את אנשי המעבדה באשר לממצאיהם.

דין והכרעה:

1. השיקולים המנחים את בית המשפט בבואו להכריע בבקשה לעיון בחומר חקירה, לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**) נידונו לאחרונה בפסק דינו של כבוד השופט עמית ב-**בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאור שיינן**, בו צוין, בין היתר, כדלקמן:

"תנאי מקדמי לגילוי ולהעברת חומר חקירה הוא רלבנטיות. לפרשנות המונח "חומר חקירה" אנו נדרשים למבחן הרלבנטיות בהתאם למבחני השכל הישר ונסיון החיים.. מבחנים אלה מדריכים את בית המשפט בשאלה איזה חומר רלבנטי להגנת הנאשם, על מנת להעניק לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה (בג"ץ 5274/91 חוזה נ' שר המשטרה, פ"ד מו(1) 724 (1992))."

בית המשפט אינו אמור להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, או כאשר הרלבנטיות של החומר לתביעה היא רחוקה ושולית (עניין אלהוזייל). בית המשפט לא יתיר "מסע דיג" בלתי ממוקד אחר חומר, מתוך תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ואולי ימצא באותו חומר סיוע לנאשם... הביטוי לפיו "אין חקר לתבונת סניגור" אינו מפתח לקבלת כל חומר, מקום בו מדובר באפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין."

2. בתיק **ת"ת (ים) 11893/07 מדינת ישראל נ' מלכה עוזרי**, טענה ההגנה (כאשר בא כוח הנאשם שבפניי נמנה על צוות ההגנה), כי יש לבצע את כיוול מכשיר הינשוף ותחזוקתו במעבדה מוסמכת, אך אם מעבדת משטרת התנועה תמשיך בביצוע פעולות אלה, אזי יש לפעול להסמכתה על-ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, לפי תקן ISO 17025.

בית המשפט קיבל טענה זו, וקבע כי מן הראוי שמעבדת משטרת התנועה, תפעל תחת הרשות הלאומית להסמכת מעבדות (רשות אשר הוקמה מכוח חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, תשנ"ז-1997), באופן שתהפוך למעבדה מוסמכת.

באשר לתקן ISO 17025, הוסבר בפסק הדין, כי תקן זה התקבל גם כתקן ישראלי במכון התקנים וקרוי ת"י 17025, ושמו: "דרישות כלליות לכשירות מעבדות בדיקה וכיול".

בעקבות המלצת בית המשפט, פעלה המשטרה להסמכתה של מעבדת מכשור ואכיפה באגף התנועה, ואכן, באפריל 2013, הוסמכה המעבדה על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, לרבות כמעבדת כיוול על פי תקן ISO 17025.

מכאן עולה כי כשירותה המקצועית של המעבדה ותפקודה המקצועי השוטף, מסורים כיום לפיקוח הרשות הלאומית

להסמכת מעבדות.

מבקשת ההגנה עולה כי, למעשה, ברצונה לפקח על האופן בו מתנהלת המעבדה, בכל הנוגע לביצוע בדיקות תקופתיות למכשיר הינשוף. איני סבורה כי בקשה מסוג זה חוסה תחת בקשה לגילוי חומר ראיות לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, ובפרט אני סבורה כי אין להיענות לה, כאשר מדובר במעבדה מוסמכת, המפוקחת על ידי הגורם המוסמך לכך על פי חוק.

3. קיימים נהלים מפורטים לגבי אופן ביצועה של הביקורת התקופתית למכשיר הינשוף, הנערכת במעבדת משטרת התנועה מדי שישה חודשים. אין כל קושי בקבלת נהלים אלה, אשר הוגשו כחלק מחומר הראיות במספר תיקים שנוהלו בפניי.

טכנאי מעבדה העורך למכשיר ביקורת תקופתית, נדרש למלא דו"ח אודות פעולותיו, בו מפורטות אחת לאחת הבדיקות שביצע, ומה היו תוצאות כל בדיקה. דו"ח הביקורת הינו בגדר חומר חקירה, ומוגש לבית המשפט במסגרת ראיות התביעה, על ידי אותו טכנאי מעבדה שערך את הדו"ח.

אין בבקשה שבפניי משום השגה על הנהלים לביצוע הביקורת התקופתית, ולא נטען כי אין בהם כדי להבטיח את תקינות כולו של מכשיר הינשוף.

טענתו של בא כוח הנאשם היא כי "קבוצה של עדים מקצועיים שבאה הנה ומזינה את בית המשפט לעובדות שחלק ניכר מהן יש לי ראיות מובהקות שאין בהן אמת". עוד הוסיף בא כוח הנאשם בבקשתו, כי "יש דברים שצריכים להיעשות ויש ספק אם הם נעשים".

מטיעוניה אלה של ההגנה, עולה כי הבסיס לבקשתה לגילוי חומר חקירה הינו חוסר האימון שהיא רוחשת לטכנאי המעבדה, כשלטענתה דו"ח הביקורת שהם ממלאים אינו אמין, ויש ספק אם בדיקות שנרשם כי בוצעו במהלך הביקורת התקופתית, אכן בוצעו בפועל. לפיכך, מבקשת ההגנה כי המומחה מטעמה יהיה נוכח במהלך ביצוע הביקורת התקופתית ויצפה באופן בו נערכת הבדיקה.

טענותיה אלה של ההגנה לא בוססו באופן עובדתי, ולו מינימאלי, ולכן אני סבורה כי יש יסוד ממשי לטענתה של התביעה כי מדובר "במסע דיג".

זאת ועוד, אין זה מתפקידו של מומחה מטעם ההגנה לצפות בעדים בשעת עבודתם, על מנת שיהיה בידו לקבוע ממצאים אודות אמינותם או מקצועיותם. בכל הכבוד הראוי, מלאכת קביעת אמינות העדים, אינה מסורה אלא לבית המשפט.

במסגרת שמיעת הראיות בתיק זה, אמור להעיד טכנאי המעבדה שערך את הביקורת התקופתית למכשיר הינשוף הספציפי בו בוצעה הבדיקה. בחקירתו הנגדית תהיה רשאית ההגנה לברר את כל הנוגע לבדיקות שרשם כי בוצעו על ידו בהליך הביקורת.

בסופו של יום, לא שוכנעתי כי הבקשה עומדת באמות המידה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, ולכן אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"א אדר ב תשע"ד, 23 מרץ 2014, במעמד הנאשם ובאי כוח הצדדים.